

clasa
4

Lecturi de vacanță

texte amuzante,
inedite și atractive

editura
ELICART

Libris

.RO

Respect pentru oameni și cărți

Lecturi de vacanță,

CLASA
4

- povești amuzante,
inedite și atractive

- texte adaptate pentru
școlarul de clasa a IV-a

editura **ELICART**

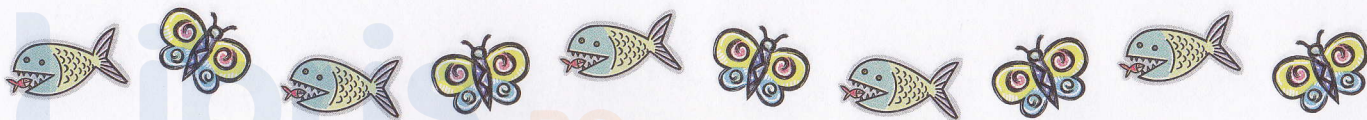
Cuprins

Planuri de vacanță (*de Natașa Galche*)3

Nu întotdeauna o mână întinsă e o mână de ajutor
(*de Irina Glință*)26

Aventuri la Marea Neagră (*de Natașa Galche*).....30

Bunul Henri (*adaptare după Contesa de Segur*).....38

Planuri* de vacanță

(de Natașa Galche)

Se anunța o vacanță interesantă

Înainte de vacanța de vară, nu reușeam absolut deloc să citesc! Eu mă străduiam din toate puterile, dar nu-mi ieșea! Îndată ce deschideam o carte, tiptil, lângă mine se strecura... somnul! Mă luptam din toate puterile să-mi țin ochii deschiși dar, de cele mai multe ori, somnul era de neînvins! Șiret ca o vulpe, mă învăluia încet-încet, până ce literele începeau să danseze, schimbându-și forma, iar pleoapele mele deveneau tot mai grele. Într-un final, cartea îmi cădea din mână, iar eu adormeam. Asta mi se întâmpla de fiecare dată când începeam să citesc!

Degeaba am încercat să îi explic doamnei învățătoare ce pățesc, niciodată nu mă credea! După mai multe încercări nereușite, eram sigur că sufăr de o boală, că am alergie la cărți și asta îmi produce somn!

Și acum să vă dau vestea cea mare: în vacanța de vară, m-am vindecat! Am învins somnul! Am reușit să termin câteva cărți și, culmea, mi-au plăcut grozav de mult! Să vă povestesc!

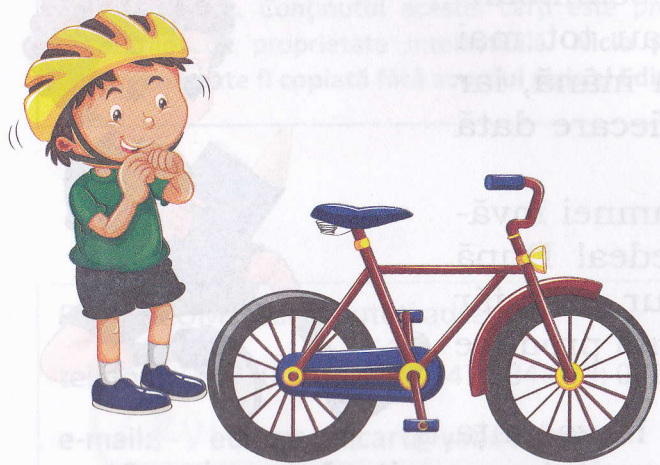

Chiar în primele zile din vacanță, tata mi-a făcut o mare „surpriză”. A intrat la mine în cameră foarte serios și mi-a spus:

— Filip, în vacanța asta trebuie să citești mai mult decât în alți ani! Învățătoarea ta mi-a dat o listă de cărți pe care trebuie să le citești! Am înțeles de la ea că în timpul anului nu ai citit aproape deloc și va trebui să recuperezi!

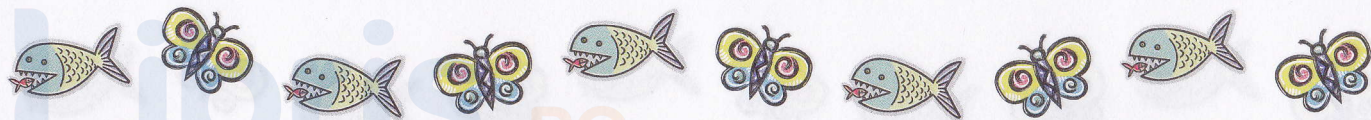
Când am auzit, m-am schimbat la față! Așteptam vacanța de vară de un an întreg și asta nu ca să citesc! Aveam deja în plan o mie de lucruri foarte importante, iar cititul nu era pe listă!

În primul rând, hotărâsem cu Sorin (cel mai bun prieten al meu) să începem antrenamentul pentru dezvoltarea mușchilor. Amândoi voiam să ne facem pompieri și, pentru asta, trebuie să ai o condiție fizică excelentă! Ne făcuserăm un program foarte strict de antrenament, de la care nu trebuia, sub nicio formă, să ne abatem.

În al doilea rând, voiam să învăț să merg pe bicicletă. Toți prietenii mei mergeau la școală pe bicicletă, iar eu nu eram în stare să merg pe două roți! Încercasem de câteva ori, dar de fiecare dată ieșise prost! Prima oară m-am urcat pe bicicletă plin de încredere, crezând că este cel mai ușor lucru din lume. Auzisem de multe ori expresia: „E ca mersul pe bicicletă!” Ce înseamnă asta nu știu, dar pot să vă spun că nu este deloc ușor! Am ridicat picioarele de pe asfalt și, când am vrut să pedalez, ghidonul a început să se miște în toate direcțiile. Parcă nici nu aș

fi ținut mâinile pe el! Am simțit cum mă ia amețeala și am pus imediat picioarele jos. Atunci, a apărut, ca din pământ, Ionică, cel mai mic băiat din fața blocului. S-a uitat la mine zâmbind și, cu dărnicie maximă, mi-a întins tricicleta lui! Toți băieții care erau de față au izbucnit în hohote de râs:

— Hahaha! Filip o să vină la școală pe tricicleta lui Ionică!

Era să leșin! Mi-am luat bicicleta și m-am făcut nevăzut. Au trecut multe luni până să mă mai gândesc să încerc din nou.

M-a convins însă Sorin:

— Hai, Filip, nu este așa de greu! Stau eu lângă tine!

Am ieșit în fața blocului cu bicicleta mea. Ghinionul mă urmărea! Iarăși erau toți băieții adunați în fața blocului! Am încercat să nu-i bag în seamă, văzând cum se uitau la mine și își dădeau coate, râzând pe ascuns. M-am suit pe bicicletă și, de data asta, am reușit să dau de câteva ori din pedale. De teamă să nu mă dezechilibrez, stăteam înfipt în șa, țeapăn ca un stâlp. Țineam ghidonul strâns în mâini, să nu pătesc ca prima dată. Ajunsesem aproape de capătul străzii și băieții mă încurajau:

— Haide, Filip! Bravo!!!!

Atunci, am prins curaj. Mi-am zis să nu opresc și să întorc bicicleta, cotind din ghidon. Cea mai proastă idee pe care am avut-o vreodată! Am rotit puțin ghidonul și, în aceeași clipă, m-am prăbușit cu totul, fără să mai am timp să pun picioarele pe pământ. Partea cea mai proastă este că am căzut într-o baltă! Bicicleta a venit peste mine, scufundându-mă și mai mult în noroi! Nici nu vreau să-mi amintesc cum am ajuns în casă! Am

intrat plin de noroi, am aruncat cât colo bicicleta și i-am spus mamei, nervos:

— Bicicleta asta este nărăvașă! E prea sălbatică ca să pot merge pe ea!

Mama a zâmbit și mi-a spus că toată lumea cade atunci când învață să meargă pe bicicletă și că trebuie doar să am răbdare. Dar mie nici că-mi mai trebuia așa ceva! A trecut de atunci un an și, deși nu uitasem ce pățisem, îmi doream mult să mă plimb cu bicicleta, împreună cu ceilalți copii! Treaba asta necesita o rezolvare urgentă! Trebuia să fac tot posibilul și să învăț să merg pe bicicletă!

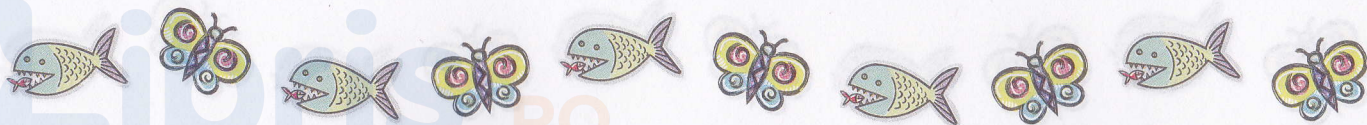
Tot în această vacanță, aveam concursul de jocuri pe calculator! Mă luase gura pe dinainte la școală și mă lăudasem că pot bate orice record. Când Marcel a auzit cum fac pe grozavul, m-a provocat imediat la o competiție. Marcel este coleg de clasă cu mine și vecin de bloc. El este cel mai tare la jocuri pe calculator! Nu știu ce și cum face, dar bate pe toată lumea la orice joc! Întrecerea era stabilită

pentru luna iulie. Aveam timp două săptămâni să mă antrenez ca să-l pot învinge.

După cum vedeți, programul meu de vacanță era plin! Unde să mai strecor și cititul? Degeaba i-am explicat tatălui meu toate aceste lucruri! Nu a fost deloc impresionat, ba din contră, mi-a spus foarte hotărât:

— Cititul este pe primul loc în vacanța asta! Poți să faci toate lucrurile despre care mi-ai povestit după ce citești.

Respectat! Tatăl meu este, de obicei, foarte înțelegător. Totuși, când trebuie să fac ceva, el este de neclintit! Dacă a spus un lucru, așa rămâne, fără discuții!

— În fiecare zi, ai de citit minim 30 de pagini! a continuat tata, fără milă. După ce le-ai terminat, îți dau voie să te joci pe calculator! Uite, mie mi-a plăcut foarte mult cartea asta! mi-a spus el și mi-a întins un volum atât de gros că era să-mi cadă din mână.

„30 de pagini pe zi???” m-am îngrozit eu. „N-o să mai am timp de nimic! Adio bicicletă, adio antrenamente fizice și concursuri de jocuri pe calculator! Cărțile astea îmi distrug viața!” Am luat cartea în mână și am citit pe copertă: „Robinson Crusoe”. „Ce titlu ciudat! Sunt sigur că este o carte plictisitoare! Of, o să adorm cu capul pe ea! Nu o să reușesc să o citesc și nici să fac tot ce am plănuit!” mi-am spus, oftând.

🦋 Robinson Crusoe sau despre prietenul meu, Vineri 🦋

Trebuie să vă spun un secret: cartea asta cu Robinson Crusoe este cea mai tare carte de aventuri de care ați auzit vreodată! Pe bune, eu am terminat-o într-o săptămână! Adică în șapte zile! Și are peste 250 de pagini! Da, ați înțeles bine! Am citit mai mult de 30 de pagini pe zi. Mi-a plăcut atât de mult încă de la primele pagini, încât uitasem complet de jocuri și de toate planurile mele de vacanță! Eram atât de captivat de acțiunea romanului, că nici gând să-mi fie somn! De două ori am stat și noaptea să citesc. Mama nu-mi dădea voie să stau mai târziu de ora 11, chiar și în vacanță. Venea seara și, indiferent ce făceam, îmi stingeam lumina, spunându-mi „Noapte bună!” Însă, eu am păcălit-o. M-am prefăcut că mă culc și, peste un sfert de oră, am aprins lanterna sub cearceaf, continuând să citesc.

